

б) ментальні бар'єри: деякі пацієнти і медичні працівники чинять опір застосуванню сучасних цифрових моделей лікування, які відрізняються від традиційних підходів або місцевої практики, інші просто не володіють достатньою обізнаністю в галузі використання методів телемедицини.

Як підсумок, слід зазначити, що українські лікарі інтуїтивно приходять до рішення надавати медичні послуги за допомогою засобів телемедицини. У переважній більшості вони самостійно пропонують своїм пацієнтам звертатися за консультаціями через різноманітні месенджери та телефоном. У соціальних мережах сотні таких повідомлень від лікарів, які до війни працювали там, де зараз йдуть бойові дії. Серед них є і сімейні лікарі і лікарі вузької спеціалізації. Але цей процес потребує державної підтримки.

Список використаних джерел:

1. Звернення Президента України, Володимира Зеленського, від 12 травня 2022 року. URL: <https://tsn.ua/ato/zelenskiy-nazvav-skillki-rf-povnistyu-znischila-likaren-vid-pochatku-viyini-2060614.html>
2. Телемедицина в умовах воєнного стану. Можливості та перспективи. URL: <https://esemi.org>
3. Про утворення Державного клінічного науково-практичного центру телемедицини МОЗ України : Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 25.05.2007 року № 269. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/71905___71905
4. Як застосовувати телемедицину лікарям первинної ланки: методичні рекомендації. URL: <https://moz.gov.ua/article/for-medical-staff/jak-zastosovuvati-telemedicinu-likarjam-pervinnoi-lanki-metodichni-rekomendacii>

Ярослав ЗАВИТІЙ

здобувач освітньо-наукової програми «Менеджмент», ЗУНУ

Ілона МАРУЩАК

здобувачка освітньо-професійної програми «Менеджмент», ЗУНУ

Науковий керівник: д.е.н., професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Петро МИКИТЮК

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ ІНВЕСТИЦІЙНИМ ПРОЦЕСОМ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Інвестиції мають двосторонній зв'язок з конкурентоспроможністю продукції. З одного боку інвестиційна діяльність підвищує конкурентоспроможність підприємства, з іншого боку – конкуренція визначає потребу в інвестиційній діяльності.

льності. Таким чином, інвестиції у вигляді нових конкурентоспроможних технологій і товарів забезпечують близько 90 % зростання ВВП промислово розвинених країн світу.

Важливу роль грають соціальні і екологічні чинники. Відповідно до підрахунків зарубіжних вчених кожне робоче місце, створене у сфері промислових досліджень приводить до створення 5-7 робочих місць у сфері звичайного виробництва. Крім того, за оцінками фахівців інвестиційні проекти не погіршують навколишнє середовище.

Проте, не дивлячись на очевидні переваги інноваційного шляху розвитку економіки, існують перешкоди для його здійснення. Перш за все це те, що інвестиції вимагають значних фінансових вкладень. Фінансування НДДКР, продуктом яких є інвестиції, в промислово-розвинених країнах здійснюється в основному з двох джерел: державне фінансування (3-4 % ВВП) і приватне (приблизно 15 % річного обороту фірм) При цьому середня витрата на НДДКР у 65% організацій України складає менше 1%, і лише у 15% організацій – більше 4%.

Згідно світовому досвіду, наука зберігає і виконує свої функції при її фінансуванні в розмірі не менше 0,7 % ВВП. Критичний рівень витрат на науку складає 0,3% ВВП. У Україні впродовж 2012 – 2020 рр. рівень фінансування науки складав до 0,28 % ВВП. У розвинених країнах цей показник склав: Австралія – 1,85 %, Данія – 1,95 %, Фінляндія – 2,78 %, Франція – 2,25 %, Німеччина – 2,41%, Ізраїль – 2,35%, Італія – 2,21%, Японія – 2,8%, Швеція – 3,76%, Великобританія – 1,95 %, США – 2,63% валового внутрішнього продукту. У абсолютних величинах розрив між процвітаючими країнами і Україною буде ще значнішим.

Таку ситуацію можна пояснити хронічним браком бюджетних коштів в Україні, але необхідно зрозуміти, що без державного фінансування науки, без підтримки підприємств, що здійснюють інноваційну діяльність, неможливий інноваційний розвиток економіки.

Разом з тим, створити економіку більш високого рівня технологічного розвитку неможливо на морально-застарілій виробничій базі, зношеному устаткуванні промислових підприємств, наукових центрів. Не можна повністю переступити стадію інвестиційного (екстенсивного) розвитку економіки і

перейти відразу до інноваційної, оскільки для створення нових технологій і продуктів потрібні якісно нові ресурси (трудові, виробничі, фінансові).

Тому, для України необхідний інвестиційно-інноваційний шлях розвитку, згідно якому відбувається поетапне оновлення техніки і технології випуску продукції з істотно покращеними споживчими властивостями. Цей етап дозволить створити передумови для розробки нових видів продукції. Підприємства, що вкладають засоби в інвестиційно-інноваційні проекти, поступово створюватимуть платоспроможний попит для розвитку фундаментальних досліджень, скоротивши тим самим потребу науки в бюджетному фінансуванні.

Дослідження особливостей системи управління інвестиційно-інноваційною діяльністю промислових підприємств, показало що система управління інвестиційно-інноваційною діяльністю це мистецтво координації трудових і матеріальних ресурсів на основі сучасних методів управління впродовж життєвого циклу вдосконаленої продукції.

Основним результатом управління інвестиційно-інноваційною діяльністю слід вважати досягнення мети по складу, обсягу, вартості і часу виконуваних робіт для виробництва продукції покращеної якості. Одиначним циклом інвестиційно-інноваційної діяльності промислового підприємства є здійснення інвестиційно-інноваційного проекту, який характеризується комплектом документів, що визначають механізм і результати діяльності по вкладенню ресурсів в створення (придбання) основних засобів і технологій з метою випуску продукції, що характеризується вищими споживчими властивостями.

На підставі узагальнення особливостей складання бізнес-плану інвестиційно-інноваційного проекту встановлено, що для вирішення завдання планування фінансового забезпечення проекту доцільно використовувати балансову модель і матрицю фінансових ресурсів проекту по конкретних напрямках їх використання. З її допомогою можна наочно побачити не тільки суму коштів, що поступають з кожного джерела фінансування, але і визначити період їх залучення і термін використання, а також забезпеченість кожної категорії витрат джерелами фінансування.

Ольга ЗАГВОЙСЬКА

к. н. держ. упр., доцент кафедри теорії та практики управління факультету соціології і права Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

ПРОВЕДЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО АУДИТУ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ТА ПІСЛЯВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ

В умовах воєнного стану та післявоєнної відбудови від стабільності та досконалості функціонування органів державної влади України залежить стан соціально-економічного розвитку населення. Зрозуміло, що війна є надзвичайним випробуванням для економіки України, оскільки держава забезпечує людей життєво необхідними державними послугами і виконує свої соціальні зобов'язання перед ними. На сьогодні зарплати, стипендії, субсидії, пенсії, виплати на дітей та інші соціальні допомоги від держави виплачуються у повному обсязі, зокрема, і тим громадянам, які покинули свої домівки – внутрішньо-переміщеним особам – чи мешкають на тимчасово окупованих територіях. Водночас, утримання армії, медицини, освіти, соціальної сфери, інших соціально захищених статей бюджету вимагає значного фінансового ресурсу від держави, а тому завдання держави на сьогодні – скоротити видатки на своє утримання, але водночас зберегти дієвість та ефективність свого державного апарату. З цією метою органу державної влади необхідно провести функціональний аудит своєї діяльності, виокремити пріоритетні напрями, відмовитися від зайвих функцій та витрат і навпаки – сконцентруватися на наданні необхідних для людей державних послуг.

Функціональний аудит органів державної влади спрямований на систематичні інституційні зміни та передбачає створення умов для модернізації органів державної влади у напрямі більш ефективного їх функціонування у короткостроковій та довгостроковій перспективі. Як правило, для аналізу багатокритеріального комплексу результатів діяльності органів державної влади застосовується системний аналіз, з теорії якого випливає, що у будь-якій інституціолізованій системі закладене прагнення до самозбереження і, відповідно, опір радикальним змінам, це ж зрозуміло, що ніхто не захоче скорочувати видатки на своє утримання. Водночас зміни пріоритетів діяльності органів державної влади, що акумулюють суспільні зміни, обумовлені